

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Capitvla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

Augustino Hipponæ Regiensi, Leone * Ospinensi,
 Possidio Calamensi, legatis pro- Leone alio, legatis provincia
 uincia Numidiæ: Mauritanæ Tingitanæ:
 Maximiano Aquæ Regiensi, * Niello * Ruscurensi,
 Iocundo Suffetulensi, Laurentio Icositano,
 Hilarino Orreocelensi, legatis Numeriano * Rusguniensi, lega-
 tibus prouinciæ Byzacenæ: Et tis prouinciæ Mauritanæ Cæ-
 Nouato Sitiphensi, sarensis:

ANNO
 CURIAE
 459
 * Opi-
 si, ad Mo-
 crensi,
 * Nicello
 * Ruscu-
 curensi,
 vel Ruso-
 corensi,
 * Rango-
 nienti

Ac vniuersis in Concilio iudicibus delectis, adstanti-
 bus diaconibus, confedisset, & quibusdam peractis, mul-
 ti episcopi ceterorum peragendorum moras se conque-
 rerentur sustinere non posse, & ad proprias ecclesias fe-
 stinarent: placuit vniuerso Concilio, vt ab omnibus eli-
 gerentur de singulis quibusque prouinciis, qui propter
 alia peragenda residerent. Et factum est, vt hi adessent,
 quorum subscriptiones eos adfuisse testantur.

C A P I T V L A.

I.

Cod. Can.
 128.
 Conc. Afr.
 cap. 95.
 4. quest. 1.
 Distinimus
 eum rite.

PLACVITQVE, quoniam superioribus Conci-
 liorum decretis de personis, quæ admittendæ
 sunt ad accusationem clericorum, iam constitutum
 est, & quæ personæ non admittantur, iam expressum
 non est: idcirco definimus, eum rite ad accusatio-
 nem non admitti, qui posteaquam excommunica-
 tus fuerit, in ipsa adhuc excommunicatione con-
 stitutus, siue sit clericus, siue laicus, accusare volue-
 rit.

II.

Cod. Can.
 cap. 129.
 Conc. Afr.
 cap. 96.
 4. quest. 1.
 Distinimus
 eum rite.
 4. quest. 6.
 Omnibus
 quibus ac-
 cusatio.

Item placuit, vt omnes serui, vel proprii liberti
 ad accusationem non admittantur, vel omnes, quos
 ad accusanda publica crimina leges publicæ non
 admittunt. Omnes etiam infamiæ maculis asper-
 si, id est, histriones, ac turpitudinibus subiectæ per-
 sonæ, hæretici etiam, siue Pagani, siue Iudæi.
 Sed tamen omnibus, quibus accusatio denegatur,

ANNO CHRISTI 419.

in causis propriis accusandi licentia non est dene-
ganda.

III.

Item placuit, quotiescumque clericis ab accu-
satoribus multa crimina obiiciuntur, & vnum ex
his, de quo prius egerit, probare non valuerit, ad
cetera iam non admittantur.

Cod. Can.
cap. 130.
Conc. Afr.
cap. 97.
3. quest. 10.
Placuit, vt
quoties-
cumque.

IV.

Testes autem ad testimonium non admittendos,
qui nec ad accusationem admitti præcepti sunt, vel
etiam quos ipse accusator de domo sua produxerit.
Ad testimonium autem, infra annos quatuorde-
cim ætatis suæ non admittantur.

Cod. Can.
cap. 131.
Conc. Afr.
cap. 98.
4. quest. 2.
& 3. Te-
stes autem
ad.

V.

Item placuit, vt si quando episcopus dicit, ali-
quem sibi soli proprium crimen fuisse confessum,
atque ille neget; non putet ad iniuriam suam epi-
scopus pertinere, quod illi soli non creditur: & si
scrupulo propriæ conscientiæ se dicit neganti nol-
le communicare, quamdiu excommunicato non
communicauerit suus episcopus, eidem episcopo ab
aliis non communicetur episcopis, vt magis caueat
episcopus, ne dicat in quemquam, quod aliis docu-
mentis conuincere non potest. Et subscripserunt,

Cod. Can.
cap. 132.
Conc. Afr.
cap. 99.

Cod. Can.
cap. 133.
Conc. Afr.
cap. 99.

Aurelius episcopus ecclesiæ Car-
thaginensis.

Faustinus ecclesiæ Potétinæ pro-
uinciæ Piceni.

Alypius Tagastensis, legatus pro-
uinciæ Numidiæ.

Augustinus Hipponæ Regiensis,
legatus prouinciæ Numidiæ.

Possidius Calamensis, legatus
prouinciæ Numidiæ.

Concil. Tom. 4.

Nouatus Sitiphensis, legatus pro-
uinciæ Sitiphensis, vel Mauri-
taniæ Tingitanæ.

Leo * Ospinensis, legatus pro-
uinciæ Sitiphensis, vel Mauri-
taniæ Tingitanæ.

Leo alius legatus prouinciæ Siti-
phenensis, vel Mauritaniæ Tin-
gitanæ.

Iocundus Sufferulensis, legatus

Nnn ij

* Ospin-
ensis, al. Mo-
ctensis.

	prouinciæ Byzacenæ.	reensis.
	Maximianus Aquæ Regiensis, legatus prouinciæ Byzacenæ.	Numerianus * Rufgoniensis, legatus prouinciæ Mauritanie Cæsarensis.
	Hilarinus Orreocelensis, legatus prouinciæ Byzacenæ.	* Maurianus Vlizibiritanus.
* Nicellus	* Niuellus * Rufcuriensis, legatus prouinciæ Mauritanie Cæsarensis.	Rufinianus * Muzutensis.
* Rufucurensis,		Quodvultdeus * Virensis.
	Laurentius Icositanus, legatus prouinciæ Mauritanie Cæsarensis.	Candidus * Abbiritanus, alias Germanicianorum.
		* Gallonianus Vticensis.

ANNO
CARLII
419.
* Rango-
niensis,
* Martia-
nus
* Mo-
stensis,
* Veten-
sis. d. V.
nensis.
* Abbi-
tanus.
* Gallo-
nius.

NOTÆ.

An Conci-
lium hoc a
VI. Car-
thaginesi
diuersum
sit?

* *Concilium Carthaginense.*] Hoc Concilium a Carthaginensi VI. non diuersum, sed eiusdem, ad reditum legatorum ex Africa prorogati, alia quædam sessio seu conuentus esse videtur, quo iidem prope Africanæ ecclesiæ episcopi, eodem anno ac mense, tertio Kalendas Iunias conuenientes, ea, quæ ad collapsæ disciplinæ ecclesiasticæ statum pertinebant, reformarunt. Hæc sententia confirmatur inde, quod ex Africanæ ecclesiæ prouinciis electi iudices siue legati, numero vigintiduo, huic Concilio interfuisse scribantur, & recensentur iidem, quos supra auctoritate Baronii sexto Carthaginensi præsto fuisse annotauimus. Episcopos ducentos decem & septem subscripsisse huic Carthaginensi septimo dicitur Canone 100. Concilii Africani: totidem sexto Carthaginensi subscripsisse initio eiusdem Synodi refertur. Quis credat eodem mense, eadem prope septimana, ad diuersa Concilia eosdem episcopos paris numeri conuenisse, & non potius vna eademque Synodo congregatos, diuersis diebus diuersas sessiones & conuentus habuisse? Accedit, quod collector in hac Synodo 105. Canones recitatos esse scribat; illos opinor qui infra in Concilio Africano recensentur. Quod si ita est, hanc Synodum eandem cum præcedente Carthaginensi esse oportet, quæ tempore Zosimi pontificis inchoata, sub Bonifacio, propter Nicænorum Conciliorum exemplaria indagata, suspensa est, ac demum circa initium Cælestini pontificis absoluta fuit. Ita sentire videtur Baronius anno 419. num. 59. 71. & 73.

Cur inscri-
ptio men-
dosa asser-
uetur?

^b *Septimum.*] Inscriptionem quantumuis mendosam placet retinere, quia a Gratiano in decreto, aliisque scriptoribus, Canones quidam Carthaginensis Concilii, sub nomine septimi Concilii Carthaginensis allegantur: idque propterea maxime, ne titulus antiquus hinc omnino expunctus lectori confusionem aliquam afferat.

Numerus
episcopo-
rum fide
vacillat.

^c *XXXVIII. episcoporum.*] Qua auctoritate hoc collector asseruerit, non video. Si ea omnia nomina, quæ titulus & subscriptio refert, simul coniungas, non efficient allegatum a collectore numerum, nisi quorundam nomina bis computentur. Verius ergo hoc est, quod partim hic, partim etiam supra in notis Concilii Carthaginensis annotaui, ex omnibus Africanæ ecclesiæ prouinciis, viginti

Numerus
episcopo-
rum verior.